

- 2) Artykuł 201 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „dłużnika” z tytułu długu celnego w rozumieniu tego przepisu obejmuje osobę fizyczną, która miała ścisły i świadomy udział w koncepcji i sztucznym utworzeniu struktury transakcji handlowych, tego rodzaju jak w postępowaniu głównym, skutkujących zmniejszeniem kwoty prawnie wymaganych należności celnych przywózowych, chociaż sama nie przedstawiła nieprawidłowych danych służących za podstawę sporządzenia zgłoszenia celnego, gdy z okoliczności sprawy wynika, że osoba ta wiedziała lub, racjonalnie rzecz biorąc, powinna była wiedzieć, że transakcje objęte tą strukturą nie były dokonywane w ramach zwykłych transakcji handlowych, lecz wyłącznie w celu nadużycia korzyści przewidzianych w prawie Unii. Jest w tym względzie bez znaczenia okoliczność, że owa osoba wzięła udział w omawianym planowaniu i sztucznym tworzeniu owej struktury dopiero po uzyskaniu od rzeczoznawców z dziedziny prawa celnego zapewnienia o ich zgodności z prawem.
- 3) Artykuł 221 ust. 4 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach tego rodzaju jak w postępowaniu głównym fakt, że dług celny w przywozie powstał zgodnie z art. 201 ust. 1 tego kodeksu w związku z dopuszczeniem do swobodnego obrotu towarów podlegających należnościom przywózowym nie może sam w sobie prowadzić do wykluczenia możliwości powiadomienia dłużnika o kwocie należności celnych przywózowych wymaganych w związku z tymi towarami po wygaśnięciu terminu określonego w art. 221 ust. 3 owego rozporządzenia ze zmianami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 20.3.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – Lutz GmbH / Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-556/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje taryfowe — Podpozycja 6212 20 00 (pasomajtki) — Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej — Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego]

(2017/C 424/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lutz GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hannover

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienioną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 927/2012 z dnia 9 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że majtki charakteryzujące się ograniczoną elastycznością poziomą, które jednak nie zawierają nieelastycznych elementów wbudowanych w tym kierunku, mogą zostać zaszeregowane do podpozycji 6212 20 00 Nomenklatury scalonej, jeśli badanie wykaże, iż posiadają one znacznie ograniczoną elastyczność poziomą, w celu podtrzymywania ciała ludzkiego dla stworzenia efektu wyszczuplenia sylwetki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.